

చీరల బోంబు

క్రివాడు ప్రభావతిగారింటికి పేరంటానికి వచ్చిన ఆడ పడుచుల దృష్టి ప్రభావతి కట్టుకున్న చీర మీదనే కేంద్రీకరించబడింది. దానికి కారణ మా చీర పొగ నుదనమే. నూలు పోగులు, సిల్కు పోగులు కలిసి నేయబడిన ఆ చీర తళా తళా మెరుస్తూ ప్రభావతికి క్రొత్త అం దాన్ని చ్చింది. అక్కడి కొచ్చిన వారిలో ఎక్కువ మంది ఆ చీర వేపు ఆకాతో చూసేట అందరి దృష్టులు తన చీరమీదనే ఉండటం చూసిన ప్రభావతికి యింక కాలే భూమి మీద నిలుస్తుంది ఎలా అనుకోవడం?

ప్రభావతిని “ఈ చీర ఎక్కడ కొన్నావమ్మా? చాలా బాగుంది” అని పరామర్శ చేసిన వాళ్ళలో ఎక్కువ మంది నలభయ్యో పదిలో కూడా పడ్డారు. కాని పాపం వారికింకా చీరల మోజు తీరలేదు కాబోలు! నిర్లందరికీ సమాధానం ఇవ్వటానికి ప్రభావతి ఏమాత్రం విసుగు చూపించ లేదు.

ఒకటిగా చీరలమ్యే వాడిని పిలిచిన దగ్గర నుంచి, బేరం కుదిరే వాకా జరిగిన సంభాషణ ‘తు’ ‘చ’ లతో పకా గ్రామ ఫాను స్టేటు వినిపించినట్లు వినిపించింది.

ఆమె చెప్పిన సారాంశం. ఆ చీరలమ్యే వాడి దగ్గర తను పిలిచేటప్పటికి అదొక్కటే చీరండటం. ఇరవై రూపాయలు చెప్పాడుట మొట్ట మొదట. ఆఖరు బేరం పద్నాలుగు రూపాయలకిచ్చే డుట.

ప్రభావతి యింటి కొచ్చిన అమ్మలక్కలందరూ, తమ మనస్సులలో ప్రభావతి కట్టుకొన్న చీరనే తలచుకొంటూ, ఆ చీర తాము కట్టుకుంటే ఎలా ఉంటుందో మనసులోనే ఊహించుకొంటూ యి క్షణ కు చేరారు.

కారడ ఆనాటి రాత్రి తన భర్తతో - “ఏమండీ, నేనొకటి అడుగుతాను, లేదనకుండా తెచ్చియిస్తారా” అంటూ ముసేముని నగవులతో భర్త నడిగింది.

“అదేమిటా చెప్పకుండానే” అన్నాడు భర్త.

“అమాత్రం ఊహించుకో లేదటండీ మరినూ”

“నేనేం బోర్తివిప్పు ఇనుకొన్నావా

నీ నువ ను లో కొక్కెలు తెలుసుకోటానికి?”

“అదిగాదండీ, మీరు నాకు చీరకొని వెట్టి ఎన్నాళ్ళయింది?”

“ఓ! చీరా! సతేలే, దానికేం, భాగ్యం, ఘనుతారీకు రాంగానే ఊపుకు పోయి మంచి నేతచీరే పట్టుకొస్తాలే”

“అట్లా గాదండీ నేను చెప్పిన చీరే తేవాలి”

“బాగుంది నువ్వు చెప్పిన చీరంటే, బజార్లో దొరకదు?”

“ఎందుకు దొరకదు? కాస్త నాలుగు కొట్లు చూస్తే, దొరకుతుంది గాని. మీ కోసం ఎదురుగా వెట్టి అమ్ముతారా ఏమండీ?”

“తీరాగి”

“అబ్బా వాకదంతా ఎందుకుగానీ, ఆ డబ్బు నీ చేతికే ఇస్తా, నువ్వే బజారుకళ్ళే తెచ్చుకొంటావో యింటిదగ్గరే కొనుక్కుంటావో, నీయిష్టం”

* * *

తరువాత పదిరోజులకు - “చీరలమ్మా, చీరలు, సిల్కు చీరలు వ్నయి, నూలుచీర లున్నయి, మంచి మంచి నేతచీర లున్నయి, చీరలమ్మా, చీరలు!” అంటూ బజార్లోనుంచి చీరలవాడి కేక కారడ చెవిలో దూరింది.

“ఒరేయి బాబూ, ఆ చీరలవాణ్ణి కేక య్యారా, త్వరగాపోయి” అని తన కొడుకును పురమాయించింది.

చీరలతను, ఒక మోపెడు చీరల మూటతో యింటాకి ప్రవేశించాడు మూటవిప్పి రకరకాల చీరలు చూపించాడు.

“చూడండమ్మా, చూడండి. ఇవి బెనారసు సిల్కు చీరలు, ఇవి నూలుచీరలు. ఇవి నూలు, సిల్కు కలిశేతచీరలు. మీ కేరం గులో కావలస్తే ఆరంగులో ఉన్నయి” మీకు నచ్చివని తీయండి.

కారడ ప్రతిచీర తీసి పరామర్శగా, చీర రంగు, నేత, బోర్డు రంగు, చూసింది.

“ఏమిచ్చీ, ఈ చీరలంత ‘నైసు’ గా లేవే?”

“ఈ చీరలు ఇంత నైసుగా వుంటే, లేవంటా లేమమ్మా”

“ఏమో? అంతేబాగా లేవు”

చీరలు చాలా అందంగా వున్నయి. చాలా నున్ని తం గా కనపడుతున్నయి. కాని కారడ, స్త్రీ సహజ లక్షణమైన, రిమాక్యును ప్యాసు చెయ్యకుండా ఉండ లేక పోయింది.

కారడ చెల్లెలు నీరజకూడా వుంది.

“ఏమే నీరజా, ‘బూ’ రంగు చీర బావుందిటే”

“బూ బాగానే వుందిగాని, బోర్డు రెడీకలరు వేకాడు బావుండే.”

“ఈ గులాబీరంగు బోర్డు చూడు ఎంత బావుందో? కాని ఏంలాభం? చీరకు పచ్చరంగు వేకాడు. చీర అందం అంతాదాంతో ధ్యంసం అయింది”

పాపం చాలా చీరలు చూసింది కారడ కాని చీరరంగు నచ్చితే బోర్డు నచ్చేది కాదు. బోర్డు నచ్చితే, చీర రంగు నచ్చేది కాదు. ఎట్లా దానికీ, దీనికీ, జర కుదరటం?

ఆడవాళ్ళకు నచ్చని రంగులో, చీరలు ఎందుకు తయారు చేస్తారో కారడకు ఓ పట్టిన అర్థం కాలే

“నరే గానీ, అసలు చీరలు ఎంత ధరలో వున్నయ్యో, చెప్పవే?”

“ధర కేంటమ్మా? కానీ తక్కువ తీసు కుంటాం గాని మీ దగ్గర ఎక్కువ తీసు

ఒక గంటలో యావ్యసము
కామ స్తంభన
 తాకువ్చి, నంపాకమము విచ్చులో పాలిలేవిది. విరాళెందిన వృద్ధుండుండు క్షి. ఉత్సాహు విచ్చుకు క. 2.2.0
 మదన మంజరి ఫార్మస్
 184, వైఎస్ రోడ్డు, మద్రాసు
 తెలవాత-ప్రచిదాన మెడికల్ డ్రగ్స్ షాపు రోడ్డు, రాజమండ్రి-ఈశ్వరదాస్ డ్రిగ్స్ మెజన్ రోడ్డు, నల్లూరు : ఆకర్షణ పాఠశాల

కొంటామా? మీకు వచ్చిన వీర తియ్యండి”
 ఇన్ని మంచి వీరలలో, కారడకు ఒక్క
 వీర, ఏరటం తలకు మించిన పని అయింది.
 అదిగాదని ఇది, ఇదిగాదని అది, నాలు
 గయిదు సార్లు, తన నెలకను మార్చింది.
 “సరే, దీని ధర ఎంతో చెప్ప”
 “తేరం లేకుండా చెప్పానమ్మా.”
 “నిన్ను తేరం ఎవడు చెప్పమన్నాడు,
 నీసలు లేటు చెప్ప”
 “ఆ వీర పద్దెనిమిది రూపాయలు”
 “అమ్మా, పద్దెనిమిది రూపాయలే”
 అంది కారడ.
 “ఇతను వీరలకు ఉన్న ధర కన్నా,
 రెట్టింపు చెప్తున్నట్టున్నాడు.” అంది నీరజ
 “నేనేం కుక్క చెప్పటం లేదమ్మా,
 ఈ వీరలే నెలకెంత ముప్పుయి రూపాయ
 లకు కూడా అమ్మయి ధరలు తగినయి
 గనుక 18 రూపాయలే చెప్పాను మీ దగ్గర
 ఎక్కువ తీసుకుంటే మాకు మాత్రం అది
 ఉండొద్దుటండీ”
 “మరీ విచిత్రంగా చెప్తున్నా వేమయ్యా?
 మన్ననేగదూ, మా ప్రక్కంటావిడ పద్దా
 లుగు రూపాయలుకు ఇటువంటి వీర
 కొంది”
 “ఆ రకం వీరలు మా దగ్గర లేవండి”
 “వీర ఎన్ని గజాలంటావు?”
 “ఏడు గజాలుంటుంది కావలసి క్షే,
 కొలిచి మానుకొండి.”

కారడ వీరను మడత విప్పదీసి కొలిచి
 చూసింది తన మూతలో. సరిగా ఏడు గజా
 లుంది.
 “సరేగాని ఈ వీర ఎన్నాకుంటుం
 దంటావు?”
 “అది నేనెలా చెప్పగల నమ్మగారూ?
 అది మీ వాడకొన్ని బట్టి ఉంటుంది. అర
 డజను వీరలతో, ఆ వీరను వాడితే, రెండు
 సంవత్సరాలు కచ్చితంగా ఉంటుంది.
 మీకే తెలుస్తుంది, కట్టి చూడండి.”
 “ఇది రోజూ కట్టుకోదానికి పనికొచ్చే
 టట్టు లేదే?”
 “అనేమమ్మా అలా అంటారు. ఎంత
 మంది ఈ వీరలు రోజూ ఉతికి కట్టుకోటం
 లేదూ? ఆ ప్రక్క బజార్లో ఎంత మంది
 కొన్నా వీరలు? వాళ్లను కనుక్కోండి”
 “సరేలే, వాళ్లింటికి పోయి మే మిప్పు
 డెక్కడ కనుక్కోం?”
 “మిమ్మల్ని కనుక్కోమని గాదండీ,
 మీకు నమ్మకం లేదంటే చెప్తున్నాను.”
 “సరేలే ప్రార్థు పోయింది, ఆవతలవంట
 గావారి. లేట్లు, ఎంత కన్నాదో చెప్ప”
 “ఇంకా ఏం చెప్ప మంటారమ్మ
 గారూ? అన్నీ తెలిసిన మీకే వేరమడిగితే
 నేనేం చెప్పను.”
 “కారు, కారు ఇంకో ధర చెప్ప?”
 “పోనీ మీరే చెప్పండి, ఇంకో ధర.

కడుమయిలే మానుకొంటాను, యిట్లుమయిలే
 ఇస్తా వా ధరకే.”
 “సరే, వన్నెండు రూపాయల కిచ్చే
 నయ్.”
 “ఏమమ్మా, అరురూపాయ తెగ్గోస్తు
 న్నా వే? ఎవ రిస్తారమ్మా యీలాంటి వీర
 వన్నెండు రూపాయలకు?”
 వీరతలనూ తేరం యింకా తుదిరేటట్టు
 లేదని వీరలన్నీ సర్దుకుంటున్నాడు మాట
 కట్టుకోటానికి. కారడ నెలకచేసిన వీరకూ
 డా తీసుకొని మాటలో పెట్టబోయినాడు.
 “అర అది తీస్తావేం? తేరం లేట్లు.
 నువ్వేం అమ్మకోటానికి రాలే?”
 “మాకు ఏవో రెండు డబ్బులు మిగలా
 లనేగదా మేము ఈమాట నెలని పెట్టు
 కొని వీధులెంబడి తిరగటం? మాకు మోసిన
 కూలిగూడా గిట్టవండా అడుగు తా
 రేమమ్మా?”
 “నీకు గిట్టకంటే, బాగావే గిట్టుతుంది”
 “ఆఖరి తేరం, పదమాను రూపాయల
 కిచ్చేయ్యి” అంది కారడ చెల్లెలు నీరజ.
 “అబ్బో, అయిదు రూపాయలు విరగ్గో
 కాయా నేనేం తినాలమ్మా?”
 “ఇంక తేరంలేదు ఆ ధరకి న్నే యియ్యి
 లేకపోతే వెళ్లు”
 “మీరే బోణీ లేవమ్మా, తక్కువకు
 రూపాయలు చేసుకొండి”

“ఇంకో దమ్ముడి ఎక్కువయితే మా కవచం లేదు, తీసుకో” అని అంది కారద.
 చీరల బేరగాడు మూటబిప్పి కారద వెలెత్తు చేసిన చీరతీసి యిచ్చాడు.

“యీ చీరరంగు బలవదుగదా?”
 “బలవదు, బలవదు, నేం చెప్తున్నా గదమ్ము.”

“ఏమో? బలస్తుండేమో?”
 “అగుబలలు ఆ చీర కట్టిన తర్వాత బలిస్తే, నాకు వాపసు యిచ్చయ్యింది నేను తీసుకుపోతాను”

“నువ్వు మాకు మళ్ళీ కవచం పోయి నావా?”

“రాను, రాను, మా జీవితమంతా చీరల బేరమయితే ఈ ఒక్క నాటితో సరా?”

ఇన్ని రాధాంత సిద్ధాంతాలయిన మీదట కారద పదమూడు రూపాయలు చీరలబిప్పి కి యిచ్చి, ఆచీర తీసుకొని పంపించేసింది.

“ఏమండీ, ఈ చీర చూసేరా, ఏం చక్కావుండో? మీ కలాగుంది?” అంది ఆనాటి సాయంకాలం అఫీసునుంచి తిరిగి వచ్చిన భర్తతో

“చూడడానికి బాగానేవుంది. ఎంత పెట్టి కొన్నావే?”

“మీరు కనుక్కొండి”

“పదహారు, పదిహేడు రూపాయలుండొచ్చు”

“మీరయితే, ఆధరకే తెచ్చేవారు తెండి బజారులో”

“అవునులే, మీ ఆడవారేలాగా, మాకు బేరం చెయ్యటం చేతకావద్దూ?”

“అవునండీ, నాళ్లు చెప్పిన ధరకు తీసుకుంటే మనకు నష్టంగాదుటండీ”

“నాళ్లమీద నువ్వు నమ్మకముంచితే, మనకు అడగకుండానే సరసమైన ధర చెప్తాడు. బేరం చేసే నాళ్లు అని తెలుసుకుంటే ఒ అయిదు రూపాయలు ముందుగానే వెంచుతాడు ఎందుకయినా మంచిదని. నువ్వు బేరం మొదలు పెడుతావు. ఒక్కొక్క రూపాయ అతి కష్టం మీద తగించుకొంటూ వస్తాడు. మరీ కష్టం మీద రెండు మూడు రూపాయలు తగించి మీకు గాబట్టి ఈ ధర కిస్తున్నాను. అంటాడు. నువ్వు చాంతో పొంగిపోయి, ఆ తగించిన ధరకు తీసుకుంటావు. అది అసలు ధరకు రెండు మూడు రూపాయలు ఎక్కువగానే వుంటుంది. బేరం చేసి కొన్నామనే తృప్తి మీ ఆడవారేలాగా ఉంటుంది బేరం చేసినందుకు అధికలాభం నాళ్లకూ ఉంటుంది”

“అయితే మీరనేది వాడు మమ్మల్ని బోల్తా కొట్టాడంటారు”

“అలా అక్షరాలా బేరం చెయ్యటమనేది చూడు వంతులు నష్టంగానే పరిణమిస్తుంది. అవతల నాళ్లు మన ముఖ కళ్లవరికలనుబట్టే తెలుసుకుంటారు. మనం బేరం చేసేది చెయ్యండి”

అంత చాకగా చీర ఎలా దొరికిందని విసుపోయి తమ్ముడితో, “ఏం తమ్ముడూ, పది రూపాయలకే ఎట్లా ఇచ్చాడురా ఆ చీర?” అని అంది కారద.

“ఎట్లా ఇయ్యడ మేమిటి. దాని ధర అంతే గాబోలు అంతకే ఇచ్చాడు. మన సంగతి నీకు తెలుసుగా, బేరం చెయ్యమని”

“అయితే అట్లాంటి చీరనే నేను పద మూడు రూపాయలకు కొన్నానురా?”

“ఇంకేం, చూడు రూపాయల టోకీ వేశాడన్న మాట” అన్నాడు తమ్ముడు సుబ్బారావు.

పాపం కారదకి ఆరోజున సరిగా అన్నం నయించక పోవటమేగాక నిద్రగూడా పట్టలేదు

ఇంకో పొరిగావిడ కారద కొన్న చీరనే, పన్నెండన్నర రూపాయలకే కొనుక్కొంది. బేరంలో ఆమెది మరీ ఘట్టి చేయన్న మాట.

కారద తమ్ముడు సుబ్బారావు సంకాంతి పండుగకు కారదను పుట్టింటికి తీసుకెళ్తాడు. పండుగకి చీర పెట్టారు పుట్టింటివాళ్లు, అది యించు మించు కారద కొనుక్కొన్న చీరలాంటిదే. కనుక్కొన్న మీదట, ఆ చీరను బజారులో తమ్ముడు సుబ్బారావు పది రూపాయలకే తెచ్చాడు అని తేలింది

అంత చాకగా చీర ఎలా దొరికిందని విసుపోయి తమ్ముడితో, “ఏం తమ్ముడూ, పది రూపాయలకే ఎట్లా ఇచ్చాడురా ఆ చీర?” అని అంది కారద.

“ఎట్లా ఇయ్యడ మేమిటి. దాని ధర అంతే గాబోలు అంతకే ఇచ్చాడు. మన సంగతి నీకు తెలుసుగా, బేరం చెయ్యమని”

“అయితే అట్లాంటి చీరనే నేను పద మూడు రూపాయలకు కొన్నానురా?”

“ఇంకేం, చూడు రూపాయల టోకీ వేశాడన్న మాట” అన్నాడు తమ్ముడు సుబ్బారావు.

పాపం కారదకి ఆరోజున సరిగా అన్నం నయించక పోవటమేగాక నిద్రగూడా పట్టలేదు

దినదినమునకు ఇంక స్వచ్ఛమైనటువంటియు, ఇంక మృదువైనటువంటియున్న చర్మము

రెక్సోనాలోని 'కేడీల్' మీ చర్మమునకు క్రొత్త ఆరోగ్యమును మరియు మనోహర త్వమును తీసుకొనిరావివ్వండి.

రెక్సోనా

ఇది ఒక్కటే 'కేడీల్' తో గూడిన సబ్బు

• ఒక్కొక్కసారి వాడే తర్వాత 24 గంటలకు మునుపటి దుర్వాసన రహితంగా ఉంటుంది

RP. 85-610 TL

37, శ్రీకృష్ణావతి రివివేలార్స్, ఆంధ్రప్రదేశ్, హైదరాబాద్